

מסכת כלאים

פרק ד משנה ד

מִחְצַת הַקָּנִים, אֵם אֵין בֵּין קֹנֶה לְחַבְרוֹ שֶׁלּוּשָׁה טֶפֶחים, כִּי
שִׁיכְגָּס הַגְּדִי, גְּרִי זֹו כִּמְחַצָּה. וְגַדֵּר שְׁגַפְרַץ, עַד עַשְׂרֵה אַמֹּות
גְּרִי הוּא כְּפַתָּח, יִתְרַ מַכְןָן, כְּנַגֵּד הַפְּרַצָּה אַסּוֹר. נַפְרַצְיוֹ בָּו
פְּרַצּוֹת הַרְבָּה, אֵם הַעֲוֵיד מְרַבָּה עַל הַפְּרוֹיז, מְתַר, וְאֵם הַפְּרוֹיז
מְרַבָּה עַל הַעֲוֵיד, כְּנַגֵּד הַפְּרַצָּה אַסּוֹר: